

DOSSIER JURISPRUDENTIE ZORGPLICHT

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2020:1524
 Als bekrachtiging van Hof Den Haag,
 26 maart 2019
 ECLI:NL:GHDHA:2019:2242

OPDRACHT NAAR BEHOREN
UITGEVOERD?

Een assurantië tussenpersoon dient, voor zover dat voor hem kenbaar is, zijn dienstverlening in overeenstemming te brengen met de aard en de inhoud van de opdracht en de belangen van de opdrachtgever. Een professionele aspirant-verzekeringnemer zal aan diens tussenpersoon dus duidelijk moeten omschrijven en kenbaar maken wat hij van de tussenpersoon verlangt. Zoals bijvoorbeeld in de onderhavige zaak, welke dekking er gerealiseerd dient te worden. In deze zaak speelt een viertal partijen een (hoofd)rol. In de eerste plaats is dit Essent, die een warmtekrachtcentrale (wkc) exploiteert. In de tweede plaats is dit Attero, een van Essent afgesplitste vennootschap. Op drie volgt Allianz, de leidende verzekeraar bij wie het risico voor de bedrijfsschade van Attero is verzekerd. En tot slot speelt Aon een rol, die als tussenpersoon en makelaar heeft geadviseerd en bemiddeld bij het tot stand komen van de bedrijfsschadeverzekering.

Attero leidt (grote) schade als gevolg van het stilvallen van een onderdeel van de wkc van Essent. Allianz weigert dekking onder de polis te verlenen. Ook Aon wast de handen in onschuld. In eerste aanleg heeft de rechtbank de vordering van Attero tot schadevergoeding jegens zowel Allianz als Aon afgewezen. In hoger beroep richt Attero zijn pijlen nog uitsluitend op Aon. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank. De casus was als volgt.

Attero is een afvalverwerkingsbedrijf waar afval wordt verbrand. De stoom die tijdens het verbrandingsproces wordt geproduceerd, wordt geleverd aan de wkc van Essent. Essent betaalt daarvoor een vergoeding aan Attero. Attero en Essent behoorden tot hun afsplitsing tot één concern. De afvalcentrale en de wkc liggen vlak naast elkaar in Moerdijk en tussen beide locaties lopen vier verbrandingslijnen. Op enig moment is een technische storing opgetreden bij Attero, waardoor de stoomtoevoer verminderde. Deze storing werd verholpen maar enige tijd later trad er in één van de stoomturbines van Essent wederom een storing op. Uit onderzoek bleek dat er een groot aantal brokstukken in de stoomturbine terecht waren gekomen. Die brokstukken waren afkomstig van een ander gedeelte van de stoomleiding van Essent. Gedurende de tijd dat de centrale stillag, kon Attero geen stoom leveren aan Essent. De door Attero daardoor misgelopen vergoeding heeft Attero als bedrijfsschade geclaimd bij Allianz. Allianz weigert evenwel dekking onder de polis te

verlenen. Het pleit wordt door de rechtbank in het voordeel van Allianz beslecht. Volgens de rechtbank biedt de huidige polis geen dekking voor de bedrijfsschade van Attero. De wkc staat niet op het polisblad vermeld en daarmee is de kous qua dekking af.

Voor het geval de rechtbank zou oordelen dat Allianz geen dekking onder de polis zou hoeven te verlenen, had Attero ook Aon alvast in de gerechtelijk procedure betrokken. Volgens Attero heeft Aon zijn zorgplicht jegens Attero geschonden. Want aan Aon was nu juist in het kader van de afsplitsing tussen Essent en Attero opdracht gegeven een nieuw verzekeringspakket af te sluiten dat qua dekking gelijk zou zijn aan de oude polis. Volgens Attero had Aon er voor moeten zorgen dat de schade die het gevolg zou zijn van een bedrijfstilstand hoe dan ook gedekt zou worden, ongeacht op welk terrein (dat van Attero of dat van Essent) die schade zich zou voordoen. Attero verwijt Aon dat de oude polis klakkeloos is overgenomen en dat is nagelaten de nieuwe verzekering af te stemmen op de nieuwe situatie die na de afsplitsing ontstond. Volgens Aon heeft men niets verkeerd gedaan en Attero adequaat bijgestaan. De oude polis bood evenmin dekking voor bedrijfsschade als gevolg van een technisch mankement in de wkc van Essent. Dus qua dekking is Attero er in het geheel niet op achteruit gegaan. Bovendien had Attero zelf een eigen professioneel verzekeringsteam tot zijn beschikking, zodat dat team ook op de hoogte kon zijn van de omvang van de dekking van de bedrijfsschadeverzekering. Volgens de rechtbank heeft Aon die zorg betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tussenpersoon mag worden verwacht. De verwijten van Attero aan het adres van Aon treffen geen doel. Aon heeft er wel degelijk zorg voor gedragen dat de dekking van de oude verzekering ongewijzigd werd voortgezet na de afsplitsing. Om die reden heeft Aon aan zijn zorgplicht voldaan. De vordering van

Attero jegens Aon wordt dus afgewezen.

Attero is van dit vonnis in appel gegaan. Ten aanzien van de vordering jegens Allianz heeft het bedrijf het hoofd in de schoot gelegd. Het hoger beroep richt zich uitsluitend nog tegen het oordeel van de rechtbank over de vordering jegens Aon. In hoger beroep heeft Attero twee grieven aangevoerd. In de eerste grief stelt Attero dat de rechtbank ten onrechte heeft aangenomen dat er voor de claim van Attero ook onder de oude verzekering geen dekking bestond. In de tweede grief stelt Attero aan de kaak dat Aon zijn zorgplicht jegens hem heeft geschonden. Volgens het hof falen beide grieven. Ten aanzien van de eerste grief komt het hof tot de conclusie dat uit de stellingen van partijen niet af valt te leiden dat het oordeel van de rechtbank op dit punt onjuist was. Ook de tweede grief van Attero strandt volgens het hof. Attero voert in dit verband aan dat Aon actief had moeten informeren naar de inhoud van de door Attero zelf afgesloten stoomleveringscontracten. En Aon had zijn advies over de dekking daarop moeten afstemmen. Volgens het hof kan van een redelijk handelend en redelijk bekwaam verzekeringsadviseur niet worden verwacht dat hij zonder specifieke opdracht daartoe inventariseert hoe in de contracten met de afnemers de risicoverdeling bij incidenten is geregeld, om daar vervolgens verzekeringsadviezen aan te verbinden.

Attero laat het er ook na dit arrest van het hof niet bij zitten. Attero legt de zaak nog voor aan de Hoge Raad. Ook dit kan Attero niet baten. De Hoge Raad doet de zaak af met het oordeel dat de klachten van Attero over het arrest van het hof geen doel treffen. Een dergelijk oordeel hoeft de Hoge Raad niet inhoudelijk te motiveren (artikel 81 lid 1 RO). Dit betekent dat het doek voor de vordering van Attero definitief is gevallen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
 De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.